

Oponentský posudek na diplomovou práci Martiny Soukupové
Citoslovce inspirované zvuky s lidským původcem jako slovní druh ve finštině

Diplomová práce Martiny Soukupové pojednává o tématu, které dosud nebylo na oboru finština zpracováno. Citoslovce jako slovní druh vůbec je velmi zajímavou oblastí ve finštině, autorka svou práci omezuje na citoslovce inspirované zvuky s lidským původcem a dostává se tím na úzeji vymezený okruh citoslovců. Oblast onomatopoei je ve finštině zvláště bohatá, proto bych očekávala, že se autorka o tom zmíní o něco více nebo aspoň dokaže svou seznámenost v bibliografii, i když s onomatopoickými citoslovců už v práci dále nepracuje. Materiální podporu pro svou práci vybrala autorka velmi šťastně, s komiksovou excerpací přichází jako první a i výběr textů z finské komiksové literatury je zdařilý a reprezentativní.

Diplomová práce je rozdělena na pět kapitol, přičemž první dvě kapitoly tvoří jakýsi celek, ve kterém některé věci se opakují, a proto možná nebylo nutné je vůbec rozdělit; dokonce autorka sama mluví (s. 10) o úvodních kapitolách. Tyto dvě úvodní kapitoly, které mají tvořit teoretický základ práce, jsou problematické hlavně terminologicky. Je pravdou, že k terminologickým bariérám ve finské a české lingvistice dochází, proto je zvláště důležité si upřesnit, jakou terminologii bude autorka ve své práci používat. Nejasné, co se týče použití v práci, zůstaly takové základní pojmy jako *partikule*, *částice*, *interjekce* v. *partikkelit*, *huudahdussanat*, *-partikkelit*, *interjektiot* apod.

V kapitole třetí *Analýza citoslovců* autorka už pracuje se svým materiálem a analyzuje ho z několika hledisek, z nichž nejzajímavější přirozeně je hledisko sémantické, ale i zde se najdou nedůslednosti, způsobené zřejmě nedostatkem času a spěchem. Velké nedostatky jsou v odkazování, úplně chybí odkazy na stránky, ale i v odkazech na podkapitoly jsou chyby (např. s. 72). Chybí též seznam zkratk.

Čtvrtá kapitola pojednává přímo komiksové texty a postavení citoslovců v nich. Tato část je velmi zajímavá, jde např. konkrétně o frekvence citoslovců v komiksové literatuře. Je vidět, že autorka si dala velkou práci i s tabulkami a slovníčkem citoslovců (viz přílohy kapitola 7) a toto je velmi cenné a přínosné i pro obor, neboť, jak jsem už zmínila, je to první práce tohoto druhu.

Ještě nakonec pár poznámek o překladech finských citoslovců do češtiny: ne všechny jsou zdařilé a trefné, za vulgarizmy bych nepovažovala výrazy jako *se sika*, *pahus*, *kakara*, *hulttio* ani v češtině, a naopak takový velmi frekventovaný výraz jako *perkele!* by mohl být přeložený *do prdele!* a ne cudně *proklatě!*, což je výraz, který ani Češi nepoužívají.

Závěr práce tvoří 5. kapitola, ve které autorka shrnuje výsledky svého bádání, avšak tato část je formálně velmi podobná konci čtvrté kapitoly, takže tyto dvě části mohly být koncipované v jednom celku, aby se vyhnulo zbytečnému opakování.

Jak jsem už uvedla, práce má i svoje přednosti a je třeba ocenit hlavně grafické zpracování citoslovečného materiálu. Lze jen doporučit, aby se autorka toto témat úplně neopustila a později se k tomu ještě vratila třeba ve formě separátního zpracování citoslovců v kontrastní studii.

Práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit známkou *velmi dobře*.

V Praze dne 17.9.2011

PhDr. Hilka Lindroosová, CSc.